

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2014. gada 13. martā – *Søndagsavisen A/S*/Komisija

(Lieta T-167/14)

(2014/C 223/17)

Tiesvedības valoda – dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Søndagsavisen A/S* (Søborg, Dānija) (pārstāvji – M. Honoré un C. Fornø, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 20. novembra lēmumu necelt iebildums pret Dānijas producēšanas un inovāciju atbalstu drukātajai preseī (SA.36366);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kas ir atbalsta saņēmēju konkurente, apgalvo, ka Komisijai būtu bijis jākonstatē, ka bija šaubas par paziņotā pasākuma saderīgumu ar kopējo tirgu, un ka Komisijai tādēļ būtu bijis jāpieņem lēmums sākt oficiālās izmeklēšanas procedūru: skat. LESD 108. panta 2. punktu un procesuālās regulas 4. panta 4. punktu.⁽¹⁾ To neizdarot, Komisija nav ievērojusi prasītājas procesuālās tiesības saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu.

Lai pamatotu savu argumentu, ka pastāvēja pamatotas šaubas par shēmas saderīgumu ar iekšējo tirgu, prasītāja izvirza trīs pamatus:

- Komisija nav pilnībā izvērtējusi, vai shēma bija atbilstoša, lai nodrošinātu ziņu saturu, kas sniegts Dānijas iedzīvotājiem, izplatīšanu, tādējādi atbalstot demokrātisko procesu;
- apstrīdētajā lēmumā katrā ziņā nav sniegts pietiekams pamatojums saistībā ar atbilstību; un
- Komisija nav ņēmusi vērā šīs shēmas izraisītās konkurenci kropļojošās sekas attiecībās starp bezmaksas laikrakstiem un maksas laikrakstiem.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus līguma par Eiropas savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 15. aprīlī – *Deutsche Edelstahlwerke*/Komisija

(Lieta T-230/14)

(2014/C 223/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Deutsche Edelstahlwerke GmbH* (Witten, Vācija) (pārstāvji – S. Altenschmidt un H. Janssen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 18. decembra lēmumu lietā Valsts atbalsts SA.33995 (2013/C) – Atbalsts atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums

- Prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo Likumā par atjaunojamās enerģijas prioritāti (*Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien*; turpmāk tekstā – “EEG”) paredzētā EEG piemaksa un īpašais kompensācijas režīms nav uzskatāmi par valsts līdzekļu vai valsts kontrolētu līdzekļu piešķirumu. Visi fakti, kuriem ir nozīme šo pasākumu kvalificēšanā, esot tikuši konstatēti pirmstiesas procedūrā starp Komisiju un Vācijas Federatīvo Republiku. Vairs neesot pastāvējušas nekādas neskaidrības, kuras Komisijai būtu bijis jāizmeklē sīkāk procedūrā atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam un Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai⁽¹⁾, 4. panta 4. punktam.

2. Otrais pamats: LESD 108. panta 1. punkta un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 108. panta 1. punktu un tiesiskās noteiktības principu, piemērojot procedūru attiecībā uz jaunu atbalstu atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktam, nevis procedūru attiecībā uz jau pastāvošu atbalstu atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 17. un nākamajiem pantiem, lai pārlicinātos par savu provizorisko novērtējumu, saskaņā ar kuru EEG tika atzīts par atbalstu. Šajā ziņā prasītāja it īpaši norāda, ka Komisija 2002. gada 22. maija lēmumā nebija atzinusi 2000. gada EEG par atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo nepastāvēja valsts līdzekļu piešķirums. Pārejas no 2000. gada EEG uz 2012. gada EEG laikā nebija radušās būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar Komisijas 2002. gada 22. maija lēmumu. Līdz ar to savu grozīto juridisko vērtējumu Komisija varēja paust, izmantojot LESD 108. panta 1. punktā paredzēto procedūru, neskarot prasītāju.

3. Trešais pamats: Pamattiesību hartas 41. panta un tiesību tikt uzklausiņam principa pārkāpums

- 4. Prasītāja arī apgalvo, ka atbildētāja ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, iepriekš nesniedzot prasītājai iespēju paust savu nostāju.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 17. aprīlī – ArcelorMittal Hamburg u.c./Komisija

(Lieta T-235/14)

(2014/C 223/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburga, Vācija), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Brēmene, Vācija), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Vācija) un ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Vācija) (pārstāvji –H. Janssen un G. Engel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija